

ALUEIDEN EUROOPPA

KESKUSTANUORTEN EUROVAALIOHJELMA
2024

**KESKUSTA
NU[♣]RET**

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO.....3

ULKO- JA TURVALLISUUSPOLITIikka...3

**OIKEUDENMUKAISTA TALOUS- JA
KAUPPAPOLITIikkaA JATKOSSAKIN....6**

**MAATALOUSPOLITIikka (CAP) JA
METSÄPOLITIikka.....10**

**DEMOKRATIA JA
OIKEUSVALTIOPERIAATTEET.....13**

MAAHANMUUTTOPOLITIikka.....15

**NUORISOPOLITIikka NUORIA JA
TULEVIA SUKUPOLVIA VARTEN.....16**

JOHDANTO

Ilmastonmuutos, globaali pandemia sekä sota Euroopassa ovat vaikuttaneet Eurooppaan laajasti, haastaen muun muassa sen yhtenäisyyttä ja arvoja sekä talouden kehitystä. Keskustanuoret näkee, että seuraavan Euroopan parlamentin tulee huomioida koko EU:n kehittämässä yhä paremmin strateginen autonomia, kriisinsietokyvyn ja omavaraisuuden vahvistaminen, strategisten riippuvuuksien vähentäminen, sisämarkkinoiden toimivuus sekä EU:n globaalin vaikutusvallan vahvistaminen. On tärkeää, että meillä on alueellisesti vahva EU, jossa jokaisen jäsenvaltion vahvuudet ja omaleimaisuus huomioidaan sekä hyödynnetään.

ULKO- JA TURVALLISUUS- POLITIikka

EU:n tärkein tehtävä tulee olla sodan lopettaminen Euroopassa. Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan vaikuttaa perustavanlaatuisesti tapaan, jolla EU tulevaisuudessa turvaa omien alueidensa koskemattomuuden ja elinolosuhteet. Euroopan ulkopuolella EU:n tulee toimia rauhanvälittäjänä konfliktin osapuolten välillä myös omien alueidensa ulkopuolella.

- Nato on Euroopan unionin turvallisuusratkaisu. EU:n tulee tavoitella tilannetta, jossa kaikki jäsenmaat olisivat Naton jäseniä. Viimeaikaisen kehityksen myötä Nato ja EU ovat muodostuneet niin läheisiksi toimijoiksi, ettei erilliselle EU:n sisäiselle puolustusyhteistyölle ole tarvetta.
- Euroopan unionin on tuettava kaikin keinoin Ukrainaa. Euroopan unionilla ei ole varaa hapuilla Ukrainan tukemisessa. Yksimielinen yhtenäisyys Ukrainan tuesta pitää unionia yhdessä, eikä horjumiseen ole varaa, kun Euroopassa käydään sotaa.
- EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa arktisen alueen, Kiinan ja Afrikan merkitys korostuvat. Kiina on EU:lle sekä strateginen järjestelmätason haastaja että kauppaja- ja neuvottelukumppani, johon muodostuvia riippuvuuksia on tarpeen vähentää. Afrikka-suhteissa EU edistää yhä vahvemmin taloudellista ja poliittista kumppanuutta kehitysyhteistyön rinnalla.
- Arktisen alueen geopoliittinen merkitys. Suomen rooli arktisella alueella on merkittävä, ja riippuen määritelmästä sijoitumme maantieteellisesti joko kokonaan tai osittain arktiselle alueelle. Suomen on ajettava seuraavan komission keskeiseksi teemaksi arktisen alueen geopoliittinen merkitys. Myös geopolitiikassa täytyy kunnioittaa paikallisen väestön ja ympäristön etua.

- Suomi on kuin saari Euroopan perällä. Suomen vienniteollisuudelle, samoin kuin ihmisille, on tärkeää, että Suomen saavutettavuus pysyy kunnossa. Suomen erityispiirteitä, kuten pitkiä etäisyyksiä ja harvaa asutusta tulee nostaa enemmän esiin EU-pöydissä ja on varmistettava, että nämä seikat otetaan lainsäädännössä huomioon. Toimiva liikenneverkko ja yhteydet Eurooppaan täytyy varmistaa. Laiva- ja juna-liikenteen mahdollisuuksia on lisättävä, mutta myös lentoliikennettä tarvitaan.
- Koko Suomen elinvoimaisuus ja asuttuna pitäminen ovat Euroopan turvallisuuspolitiikalle keskeinen tekijä. Ilman vahvaa Itä-Suomea ei ole vahvaa Euroopan ja Venäjän välistä itäistä rajaa.
- EU:n tulee säätää yhdenmukainen lainsäädäntö asekauppaan sekä tarjota toimeenpano- ja valvontaresursseja. Suomen ei tule viedä puolustusmateriaalia sotaa käyviin tai ihmisoikeuksia polkeviin maihin.
- Kyberturvallisuuteen panostaminen on aktiivista sisä-, ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. EU:n tulee yhtenäistää ja turvata jäsenvaltioidensa kanssa kyberympäristönä. Samalla EU:n tulee asettaa tavoitteeksi parantaa kansainvälistä yhteistyötä kyberturvallisuuden osalta. Kyberturvallisuuden rinnalla EU:n on pyrittävä aktiiviseen rooliin kybersotien ehkäisemiseksi sekä edistää asemaansa kyberrauhanvälittäjänä.

OIKEUDENMUKAISTA TALOUS- JA KAUPPA- POLITIIKKA JATKOSSAKIN

Suomen tavara- ja palveluviennistä yli puolet suuntautuu EU-alueelle ja tuonnista noin 60 % tulee EU-alueelta. EU:n sisämarkkinat tarjoavat Suomelle taloudellista vakautta.

Sisämarkkinoilla tulee huolehtia huoltovarmuuden kannalta tärkeistä eurooppalaisista arvoketjuista, ja Suomen on oltava uskottava kilpailija ollakseen osa näitä arvoketjuja. Jatkossakin EU:n kauppapolitiikan päätaivoite tulee olla sääntöpohjaisen vapaakaupan edistäminen ja protektionismin torjuminen.

Unionilla on ollut jo pitkään paisuva budjetti. Näemme, että rahoituksen riittävyys on turvattava uusilla keinoilla uudistamalla rahoitusjärjestelmä. Emme hyväksy yhteisvelkaa, emmekä jäsenvaltioiden osuuksien kasvua. Jatkossakin EU:ssa tulee vallita tiukka talouskuri, ja unionissa tulee säilyä hyvä kollektiivinen enemmistö tiukan talouskurin muodostavista maista.

- Sisämarkkinoiden tasapuolisuus ei saa horjua. EU:n sisämarkkinoiden kehittäminen on jäsenvaltioiden kannalta keskeistä. On oltava omaa tuotantoa, ja sitä on tuettava. Tämä ei saa kuitenkaan olla este sille, että valtiontukisäännöistä ei pidettäisi kiinni. Valtiontukisäännöistä lipsuminen hankaloittaa suomalaisten yritysten menestymistä.
- Venäjään kohdistuvista sanktioista ja pakotteista on pidettävä kiinni. Sanktioista Venäjää ja sen sotatoimia tukevia valtioita kohtaan on pidettävä kiinni, jos sanktion syy ei ole selvitetty ja ongelma on edelleen olemassa.
- Teollisuuspolitiikka on pop. EU:n tulee ohjata yhä voimakkaammin rahoitusta jäsenvaltioissa toimiville yrityksille. Julkisten hankintojen kilpailutuksen tulisi suosia eurooppalaisia yrityksiä, jotta unionin riippuvuutta Kiinaan ja Yhdysvaltoihin voitaisiin vähentää.
- Kauppapolitiikalla luodaan oikeudenmukaisempaa ja ekologisempaa maailmaa. Eurooppalaisille markkinoille päätyviltä tuotteilta täytyy vaatia läpinäkyvät ja reilut tuotantoketjut sekä riittävä laatu. Terveysriskejä sisältävien tuotteiden tuontia voidaan ehkäistä tarkalla lainsäädännöllä.
- Puheista teoiksi. Vihreän siirtymän toteutuminen vaatii osaavaa työvoimaa, investointeja sekä yritysten kilpailukykyä edistäviä toimenpiteitä. Paras potentiaali saavutetaan, kun materiaalit, osaaminen ja valmistus tapahtuu EU:n alueella. Tämä vähentää tuotantoketjujen riippuvuuksia ja luo positiivisen talouskierteen jäsenvaltioille.

- Nollakaasu kunniaan tehokkaiden ilmastotekojen mahdollistamiseksi. Nollakaasun, eli synteettisen metaanin ja biokaasun käyttö energiataloudessa on mahdollistettava ja turvattava. Ne eivät ole fossiilientergiaa, vaan hiilineutraaleita, teknologisesti kypsiä ja huoltovarmuutta tukevia polttoaineita. Vihreä siirtymä helpottuu huomattavasti sallivalla ja tukevalla asenteella nollakaasua kohtaan.
- Suomelle omaleimaisten jättirekkojen käyttäminen on turvattava. Suomi on pitkä maa, eikä kaikkialle ole mahdollista tai edes järkevää rakentaa raideliikennettä. Logistiikkaketjussamme raideliikenne korvataan ns. jättirekoilla, jotka mahdollistavat kuljetuksen energiatehokkaammin. Jättirekkoja käytetään käytännössä ainoastaan Suomessa ja Ruotsissa mm. metsäteollisuuden alalla. EU säätelee ja muokkaa parhaillaan moninaisesti rekkoja koskevaa lainsäädäntöä, jonka vaikutus näkyy niin rekkojen päästöstandardeissa, pituuksissa ja massoissa. Muutoksissa on huomioitava Suomen jättirekkojen erityispiirteet, jotta elinvoimaisuutemme ei kärsi.

- Varustamoiden valtionrahoitteinen tuki on pidettävä myös jatkossa riittävällä tasolla. Riittävällä rahoituksella Suomi varmistaa valtiolle elintärkeän rahtiliikenteen ylläpidon. Yli 80 prosenttia Suomen ulkomaankaupan tavarakuljetuksista kulkee vuosittain meriteitse, joten on huoltovarmuuden kannalta ensiarvoisen tärkeää, että riittävä rahoitus varustamoiden tueksi saadaan taattua myös jatkossa. Tukiosuuksien jakamisessa tulee ottaa myös huomioon varustamoiden kotimaisten omistajien määrä yhtiön omistuspohjassa. Näin tukea kohdennetaan erityisesti kotimaisen työllisyyden hyväksi.
- Innovaatiot ja investoinnit eivät saa olla vain suurten yritysten etu. Kaikenkokoisilla yrityksillä on oltava tähän mahdollisuus, ja siksi EU-rahoitusta on suunnattava myös pienempien yritysten kasvun edellytyksiin.
- Ei yhteisvelalle. Ei jäsenvaltioiden osuuksien kasvulle.

MAATALOUSPOLITIikka (CAP) JA METSÄPOLITIikka

Maa- ja metsätalouden kehittämisen rinnalla Euroopan unionissa tulee palata juurille maaseudun kehittämissä. EU:n alkuperäinen käsitys aluepolitiikasta on unohdettu, mikä on johtanut unionin sisällä valtioiden ja alueiden epätasa-arvoiseen kehitykseen. Kehityssuunta uhkaa myös suomalaisen maaseudun ja erityisolosuhteita. Suomi on maaseutuvoittoinen maa, jonka pinta-alasta yli 68 % luokitellaan harvaan asutuksi alueeksi. Suurin osa teollisuuden raaka-aineista tulee tältä harvaan asutulta alueelta. Suomella on omat erityiset olosuhteensa sekä erityispiirteensä, joista on pidettävä jatkossakin huolta maaseudun kokonaisvaltaisella kehittämistyöllä.

- EU irti metsistä! Olemme kyllästyneet siihen, että EU haluaa sosialisoida Suomen metsien luontoarvot. Metsäpolitiikkaa ei voi antaa EU:n käsiin. Unionin perussopimuksessa ei ole viittausta metsäpolitiikkaan, joten se kuuluu kansalliseen toimivaltaan. Metsäpäätökset on tehtävä kansallisella tasolla. Metsäpolitiikkaan ei tule luoda maatalouspolitiikan kaltaista byrokratiaa.
- Suomen metsätalouden erityispiirteet pitää nostaa esiin kaikessa vaikuttamistyössä. Korostamme metsäpolitiikassa kokonaisvaltaisuutta, sen kilpailukykyä, työllistävää vaikutusta ja suomalaisten yksityisten metsänomistajien kautta syntyvää metsätaloutta.

- Metsäpolitiikka on biotaloutta, joka auttaa EU:ta vähentämään riippuvuuksia unionin ulkopuolisesta tuonnista. Biotalouteen ja sitä myötä biomateriaalien kehittämiseen on kohdistettava lisää TKI-toimintaa. Pitkäikäisten puutuotteiden kehittäminen ja öljypohjaisen muovin korvaaminen nostetaan puuraaka-aineen käytön kehityksen ykköstavoitteiksi.
- Kunnioitusta viljelijöille ja mahdollisuuksia maatalouden ympäristötoimille. Viljelijät eivät ole ilmastomuutoksen vastaisen taistelun kärsijöitä, vaan yhteistyökumppaneita ja ongelmanratkaisijoita. Ympäristötukien täytyy olla selkeä ja tarkoituksenmukainen kokonaisuus, joka ei haittaa ruoantuotannon edellytyksiä.
- Ruoantuotanto on maatalouspolitiikan keskeisin asia. Ruoantuotanto on keskeinen osa huoltovarmuutta ja omavaraisuutta. Siksi viljelijöiden toimeentulo ja tuotantosuhdeet on varmistettava. Jokaisella EU-maalla tulee olla mahdollisuus kotimaiseen ruoantuottamiseen ja säädökset tulee tehdä vastaamaan paikallisia olosuhteita. Tukiviidakon monimutkaisuus ja kohutuuttomasti aikaa vievä valvonta haittaavat tilojen toimintaa, ja tarpeetonta hallintoa täytyy karsia. Globaalin ruokaturvan edistäminen on oltava EU:n asialistalla myös jatkossa. EU:n jäsenmaiden ruokaturvan varmistamisen ohella unionin on kannettava vastuuta myös globaalin ruokaturvan saavuttamisesta.

- Eläinten hyvinvointi asetettava koko Euroopan yhteiseksi tavoitteeksi. Suomessa on yksi Euroopan tiukimmista lainsäädännöistä eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi. Komissio on tuomassa uutta eläinten hyvinvointiin kohdistuvaa lainsäädäntöä, ja sen myötä on vielä tarkemmin varmistettava, että muutkin EU-maat noudattavat yhdessä sovittua lainsäädäntöä. Siitä hyötyvät niin viljelijät, kuluttajat ja eläimet.
- Antibioottien liiallinen käyttö täytyy saada hallintaan. Antibioottien käytön vähentäminen on tärkeä osa uusien pandemioiden ehkäisyä, ja Euroopan täytyy olla tässä edelläkävijä, kuten Suomi jo on.
- Itä- ja Pohjois-Suomen harvaan asutut alueet tulee jatkossakin ymmärtää erityisolosuhteissa oleviin alueisiin.
- Aluekehitys ei saa lipsua yleiseen investointipolitiikkaan, joka palvelee suurilta osin kaupunkeja ja kaupunkialueita.

DEMOKRATIA JA OIKEUSVALTIOPERIAATTEET

Ihmisoikeus- tai oikeusvaltiokysymysten tulee olla yhä näkyvämmässä osassa EU:n toimintaa. Juuri nyt EU:lla on paine laajentua, ja esimerkiksi Ukraina on toivonut pääsevänsä "ohituskaistalla" unionin jäseneksi. Vaikka Ukrainan tilanne on järkyttävä, on meidän huolehdittava EU:n laajentumisesta sekä oikeusvaltiokehityksen että demokratian toteutuminen jokaisen jäseneksi pyrkivän maan osalta. Samalla on huolehdittava, että myös Euroopassa nämä toteutuvat. Seuraamme huolestuneena mm. Unkarin pahentuvaa tilannetta.

- Oikeusvaltiokehitystä ja demokratiaa on puolustettava horjumatta.
- EU:sta huolimatta kansallinen päätöksenteko on oltava vahvaa. Byrokratian lisääminen tai päällekkäisen lainsäädännön luominen eivät edistä määräänsä enempiä itsenäisesti toimivien valtioiden välistä liittoa.
- Alueellisen vaikuttamisen täytyy näkyä myös unionissa. EU:n päätöksenteossa täytyy huomioida alueelliset vaikutukset ja kuulla eri alueiden asukkaita entistä paremmin. Tietoa ja mahdollisuuksia vaikuttaa tulee olla saatavilla jokaiselle kansalaiselle.

- Euroopan unionin tulisi entistä voimakkaammin sitoa ihmisoikeus- ja oikeusvaltiokysymykset osaksi kaupapoliittisia neuvotteluita.
- Rajat ylittävää rikollisuutta, kuten korruption, petosten ja rahanpesun torjuntaa on edistettävä tehokkaammin asetuksilla. Ihmiskaupan ehkäisy vaatii tiivistä yhteistyötä EU-maiden viranomaisilta.
- EU:n tulee pyrkiä johtavaan asemaan digitalisaatiossa. Digitalisaation hyödyntäminen on oltava mahdollisimman saavutettavaa kaikille. Digitalisaation käytön tulee olla turvallista ja yksilön oikeuksia kunnioittavaa.
- EU:n on johdonmukaisesti jatkettava yhteisten digitalustojen kehittämistä unionin kansalaisille. Näin helpotetaan esimerkiksi unionin asukkaiden henkilöllisyyden todentamista sekä reseptilääkkeiden saamista kaikkialla EU-jäsenvaltioissa rajat ylittävästi.

MAAHANMUUTTO- POLITIikka

Euroopan unionissa on oltava yhteinen ihmisoikeuksiin ja inhimillisyyteen perustuva käsitys maahanmuuttopolitiikasta. Maahanmuutto lisääntyy lähitulevaisuudessa, ja arviot ilmastopakolaisuuden synnyttämästä aallosta ylittävät vuoden 2014–2015 pakolaiskriisin luvut menneen tullen. Unionin on varauduttava riittävällä tasolla ja yhteisin pelisäännöin tähän.

Ihmisoikeuksista ei saa tehdä kompromisseja maahanmuutto- ja pakolaiskysymysten alla. Lähtökohtana tulee olla mahdollisuus rakentaa elämä kotimaassa, mutta mikäli tämä ei ole mahdollista tulee olla vaihtoehto ihmisarvoiseen elämään muualla. Mitä lähempänä pystytään auttamaan sen parempi.

Maahanmuuttopolitiikan painopistettä on siirrettävä turvapaikan hakemisesta kiintiöpakolaisuuteen. Maahanmuuttopolitiikan tulee kunnioittaa jokaisen jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä.

EU:n sisäistä maahanmuuttoa tulee yksinkertaistaa yhtenäistämällä vaadittavaa byrokratiaa ja edistämällä yhteistyötä eri maiden viranomaisten välillä. Virallisten asioiden hoitamista sähköisesti tulee edistää koko EU:n alueella.

EU:ssa on pidettävä ennallaan pakolaisten taakanjako, esimerkkinä Suomeen naapurimaasta tulevat pakolaiset eivät ole ainoastaan Suomen vastuulla vaan pakolaisia jaetaan eri maihin Euroopan unionin sisällä.

NUORISOPOLITIikka NUORIA JA TULEVIA SUKUPOLVIA VARTEN

EU:n toiminta tulee perustua ajatteluun, jossa maa jätetään seuraavalla sukupolvelle paremmassa kunnossa. Jokainen päätös ja uudistus on oltava sellainen, että se huomioi nuoret ja nuorten roolin tulevaisuuden rakentajina. Eurooppalaiset nuoret eivät voi hyvin, mielen-terveysongelmat ovat lisääntyneet, samoin syrjäytymisen ja nuorisotyöttömyys ovat kasvava trendi. Erityistä huolta aiheuttaa Covid-19 pandemian, sodan ja ilmastomuutoksen luonnontuhojen vaikutus nuorten hyvinvointiin.

- Erasmus-ohjelman rahoitusta on kasvatettava. Jokaisella nuorella on oltava mahdollisuus kouluttautua tai tehdä töitä ulkomailla. Erasmus-ohjelma mahdollistaa ja tukee nuorten liikkuvuutta, ja siksi siihen tulee kohdistaa riittävästi rahoitusta.
- Euroopan unionin tulee ottaa vahva rooli eurooppalaisen korkeakoulutuksen ja eurooppalaisen tieteen tukemisessa ja yksi strateginen painopiste on oltava puhtaiden ilmasto-, energia-, ja ympäristöratkaisujen kehittäminen, sekä innovaatioiden kilpailukyvyyn tukeminen, jotta puhtaat ratkaisut voivat levitä laajasti maailmalle kansainvälisten markkinoiden kautta.

- Nuorten oikeudet ja tasa-arvoinen asema työmarkkinoilla on heikentymässä. Esimerkiksi nuorisotyöttömyys on räjähtämässä käsiin, ja se toimii osaltaan laukaisevana tekijänä syrjäytymiselle. Nuorten asemaa on kaikilta osin parannettava.
- Suomi ja Eurooppa tarvitsevat osaavaa työvoimaa. Osaava työvoima ratkaisee Suomen ja EU:n kyvyn ylläpitää tuottavuutta. Osaajat mahdollistavat digitalisaation ja teollisuuden kehittymisen.

